

COLUMN – Zaterdag Live 13 januari 2018 - Columnist: Henny van der Most

Wantrouwen

Het niet geloven dat iemand goede bedoelingen heeft. Dé basis voor een slechte onderlinge relatie, vaak vanuit een onderbuik gevoel ontstaan en met de slechte gewoonte, dat het zich vaak uit als een “*self-fulfilling prophecy*”. *Daarom is wantrouwen ook zo moeilijk om te buigen.* Jongeren in de Haagse Schilderswijk maar ook in andere achterstandswijken voelen veel wantrouwen tegenover de politie en andersom is dat ook het geval.

Jongeren voelen zich door de politie niet goed behandeld. Ze zeggen, dat de politie discrimineert, etnisch profileert en niet naar ze luistert. Politie zegt, dat er in deze wijken veel criminaliteit heerst en zetten een no-tolerance beleid in om dit probleem te beheersen. Gevolg is, dat de overgrote goede meerderheid lijdt onder de criminele minderheid.

Onderzoeken wijzen uit, dat er geen aanwijzingen zijn voor structurele misstanden bij de politie in achterstandswijken en de jongeren ervaren dit in de praktijk tegengesteld. Door de ontkenning van het gevoel van de jongeren ontstaan steeds meer tegenstellingen tussen partijen. De neerwaartse spiraal.

Na de dood van Mitch Henriquez is er wel iets veranderd. "Er is een omslag gekomen in de houding van politie en gemeente, er is meer binding met de buurt gezocht en er zijn minder ID-controles", zeggen de jongeren in interviews. Maar toch zijn ze nog steeds negatief over de politie. Hun beeld verandert niet zo snel. Logisch, want het te paard vertrokken vertrouwen zit nog steeds op een op hol geslagen paard. Een omslag van de ene partij in positieve zin houdt niet automatisch in, dat de andere partij gelijk meedraait. Waar de dood van Mitch Henriquez voor de één reden was een opener beleid te gaan voeren en dat er allerlei initiatieven zijn om verbinding met de buurt en bewustwording bij agenten te vergroten, is het voor de jongeren nu een bewezen feit, dat er buitensporig geweld en etnische profilering plaatsvindt. Deze zaak staat voor activisten symbool voor het politiegeweld. Een omslag in vertrouwen kost tijd, veel tijd en veel langdurige inspanning

Jongeren voelen zich onmachtig tegenover het systeem. Het staat voor werkloosheid en discriminatie. Ze voelen zich tweederangs burgers. Er is een grote afstand tussen de samenleving en de wijk. Dit gevoel en deze feiten zijn niet 1,2,3 om te buigen.

Culturele wasstraat

En natuurlijk zijn de inspanningen van politie om meer verbinding te zoeken met de wijk goed. De culturele wasstraat is daar een voorbeeld van. Nieuwkomers (agenten nieuwkomers) in de wijk maken eerst een ronde langs organisaties en individuen van allerlei culturele achtergronden, die laten zien hoe zij elke dag

een waardevolle bijdrage leveren aan de leefbaarheid, sociale cohesie en veiligheid van hun wijk.

Met dat project won het team van de politie Hoefkade in Den Haag de prijs voor beste politieteam van het jaar, uitgereikt door de Stichting Waardering Erkenning Politie, dat dan weer wel. De echte omslag zal komen als de jongeren een nominatie geven voor beste politieteam aan het team van de politie in hun wijk. En waar begint dat? Bij de wijkagent, want die is best wel oké volgens de jongeren uit het onderzoek, want die kennen ze. En daar zit een handvat: Bekend maakt bemind.

Ik zie reikhalzend uit naar het eerste politieteam dat uit handen van de jongeren in hun wijk de nominatie beste politieteam krijgt.